

Ik lees nooit een boek

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

eenvoudigcommuniceren.nl | lezenvoorieen.be

Voor meer informatie over *Leeslicht*: leeslicht.nl

Tekst: Yvonne Kroonenberg

Illustraties: Jitske Wadman

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

Coverbeeld: Shutterstock

Druk: Easy-to-Read Publications

© 2020 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 517 5

NUR 286

Ik lees nooit een boek

Yvonne Kroonenberg

IN MAKKELIJKE TAAL

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Inhoud

- Over dit boek | **7**
- 1 Mijn eerste boek | **9**
- 2 Woorden met een gezicht | **11**
- 3 Altijd een boek op schoot | **13**
- 4 Laaggeletterd | **16**
- 5 Schrijven met een pen | **19**
- 6 Parkeren | **21**
- 7 Telefoon | **23**
- 8 Jan Banaan | **25**
- 9 Kim | **27**
- 10 Een beter mens | **29**
- 11 Maak maar tijd! | **32**
- 12 Een boek lezen | **34**
- 13 Meisjesboeken | **36**
- 14 Jongensboeken | **38**
- 15 Stripverhaal | **41**
- 16 De streekroman | **43**
- 17 Reisverhalen | **46**
- 18 Levensverhaal | **48**
- 19 Het boek of de film? | **50**
- 20 Een boek kiezen | **53**
- 21 De leesclub | **55**
- 22 De flap | **57**
- 23 Smakelijk lezen | **59**
- 24 Rust | **61**
- 25 Nooit lezen | **63**
- 26 Beeld | **66**
- 27 Gevoel | **68**
- 28 De echte wereld | **71**
- 29 Slecht geschreven | **74**
- 30 De uitgever | **76**
- 31 De ik-vorm | **78**
- 32 Hij en zij | **80**
- 33 De dialoog | **83**
- 34 Een wijze les | **86**

Over dit boek

Yvonne Kroonenberg (1950) is een bekende Nederlandse schrijfster. Speciaal voor het 25-jarig jubileum van Uitgeverij Eenvoudig Communiceren schreef ze over lezen en schrijven. Over verschillende soorten boeken, over voorlezen en over hoe je een boek kiest. Ieder hoofdstuk kun je ook los lezen.

Wil je nog meer van Yvonne Kroonenberg lezen in makkelijke taal? In de serie *Leeslicht* verschenen van haar: *Een echte man*, *De familieblues* en *Wees blij dat je ze nog hebt*.

1 Mijn eerste boek

Het eerste boek dat ik kreeg, heette *Pim en zijn beesten*. Ik had net leren lezen op school. Ik sloeg de eerste bladzij op. Maar het boek viel niet mee.

Ik kwam er niet doorheen. Zo saai! Ik vond Pim een sukkel, en die beesten waren geen echte dieren.

Ze waren van stof, het waren knuffels.

Later waren er leukere boeken, over echte dieren.

Ik lees graag. Lezen lijkt op vakantie. Je gaat ergens heen en daar gebeurt van alles.

Een boek gaat bijna altijd over iemand die leeft, die iets meemaakt. Terwijl je leest, maak jij dat ook mee. Of bijna.

Ik hou niet van alle boeken. Ik vind boeken over een moord niet leuk. Ik vind moord geen vakantie. Dat vindt niemand, trouwens.

Maar de moorden in een boek zijn niet echt, ze zijn verzonnen.

In een boek gaat het niet om de moord zelf. Het gaat om de dader. Wie heeft het gedaan? Het kan mij niks schelen wie het heeft gedaan. En dan is het niet meer spannend.

Andere mensen houden wel van boeken met een moord. Ze vinden het leuk om mee te denken: wie heeft de moord gepleegd? Hoe knapper het verhaal in elkaar zit, hoe beter ze het boek vinden.

Niemand vindt alle boeken mooi of goed. Iedereen heeft zijn eigen smaak.

Ik hou van boeken met mooie zinnen. Taal kan mooi zijn, zoals muziek. Er is natuurlijk ook harde muziek. Jonge mensen vinden muziek met een hard ritme leuk. Ik niet.

Ik ben net zo saai als Pim, die sukkel van de beesten. Ik hou van zachte muziek. Van mooie zinnen.

2 **Woorden met een gezicht**

Vroeger leerden kinderen lezen met losse letters van stevig karton. Die moesten ze op een plankje zetten. De klas zei hardop welke letter het was. Zo leerden de kinderen hoe de letters klonken. Nu heb je kaarten. Er staat maan, roos, vis op. Zo leer je het ook. Na een poosje herken je de letters. Als je ze hardop achter elkaar zegt, hoor je een woord: mmm aaa aaa nnn. O, ja: maan!

Zo gaat het wel langzaam. Daardoor kun je in het begin geen lange zinnen lezen. Dat duurt te lang. Aan het eind van de zin ben je vergeten hoe hij begon. Wat stond er ook alweer? Het is niet leuk als het zo gaat. Maar als je vaker leest, gaat het steeds beter. Je herkent de letters sneller. Je weet hoe je een oe uitspreekt. Of ui. Of ie.

Als je vaak leest, gebeurt er een wonder. Je hoeft geen losse letters meer te spellen. Je ziet meteen het hele woord. Het lijkt of de woorden een gezicht hebben. Als je een gezicht ziet, hoef je ook niet eerst naar de neus en de mond te kijken. En dan naar de oren en de ogen. Je ziet het gezicht in één keer. Zo gaat het met woorden ook. Maar je moet wel oefenen.

Het helpt ook als je een boek twee keer leest. De tweede keer zie je meer. Dan wordt het boek mooier. Als een boek mooi is, voel je iets. En als het boek leuk is, dan moet je lachen of glimlachen. Daar doe je het voor. Dat je iets voelt. Om je heen is de wereld, maar jij leest. Jij hebt je eigen wereld.